Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 5. júna 2014*

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Vnútorný trh s energiou — Preprava plynu — Nariadenie (ES) č. 715/2009 — Článok 14 ods. 1, článok 16 ods. 1 a článok 16 ods. 2 písm. b) — Povinnosť zaručiť maximálnu kapacitu — Kapacita na virtuálnu prepravu plynu v opačnom smere — Prípustnosť“

Vo veci C-198/12,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ podaná 26. apríla 2012,

Európska komisia, v zastúpení: K. Herrmann, S. Petrova, O. Beynet a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Bulharskej republike, v zastúpení: D. Drambozova, E. Petranova a J. Atanasov, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby a C. Vajda (spravodajca),

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. septembra 2013,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. novembra 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Európska komisia svojou žalobou navrhuje, aby Súdny dvor konštatoval, že Bulharská republika si tým, že neposkytla služby virtuálnej prepravy v opačnom smere všetkým subjektom trhu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 14 ods. 1 v spojení s článkom 16 ods. 1 a článkom 16 ods. 2

* Jazyk konania: bulharčina.

písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 z 13. júla 2009 o podmienkach prístupu do prepravných sietí pre zemný plyn, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1775/2005 (Ú. v. EÚ L 211, s. 36).

Právny rámec

2 Konanie o nesplnení povinnosti začaté Komisiou voči Bulharskej republike bolo pôvodne založené na článku 4 ods. 1 a článku 5 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1775/2005 z 28. septembra 2005 o podmienkach prístupu do prepravných sietí pre zemný plyn (Ú. v. EÚ L 289, s. 1), ktoré bolo v konaní pred podaním žaloby zrušené nariadením č. 715/2009 s účinnosťou od 3. marca 2011. Tieto ustanovenia boli nahradené článkom 14 ods. 1 a článkom 16 ods. 1 a 2 nariadenia č. 715/2009.

3 Článok 1 nariadenia č. 715/2009 s názvom „Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“ nahradil článok 1 nariadenia č. 1775/2005. Článok 1 prvý odsek písm. a) nariadenia č. 715/2009 uvádza:

„Cieľom tohto nariadenia je:

a) stanoviť nediskriminačné pravidlá pre podmienky prístupu do prepravných sietí pre zemný plyn pri zohľadnení špecifík národných a regionálnych trhov a so zámerom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu s plynom“.

4 Článok 2 tohto nariadenia má názov „Vymedzenia pojmov“. Článok 2 ods. 1 uvedeného nariadenia, ktorý nahradil článok 2 ods. 1 nariadenia č. 1775/2005, znie:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1) ‚preprava‘ je preprava zemného plynu cez sieť, ktorú tvoria najmä vysokotlakové plynovody a ktorá nie je ťažobnou sieťou ani časťou vysokotlakového plynovodu používaného primárne na miestnu distribúciu zemného plynu, s cieľom dodať plyn odberateľom, ktorá však nezahŕňa samotnú dodávku;

…

3) ‚kapacita‘ je maximálny prietok, na ktorý má užívateľ siete nárok podľa ustanovení zmluvy o preprave, vyjadrený v metroch kubických za časovú jednotku alebo v energetickej jednotke za časovú jednotku;

…

5) ‚riadenie preťaženia‘ je riadenie portfólia kapacít prevádzkovateľa prepravnej siete s cieľom optimálne a maximálne využiť technickú kapacitu a včas zistiť budúce body preťaženia a nasýtenia;

…

7) ‚nominácia‘ je predchádzajúce hlásenie užívateľa siete podané prevádzkovateľovi prepravnej siete o skutočnom prietoku, ktorý chce užívateľ siete vtlačiť do siete alebo z nej odobrať;

…

9) ‚integrita siete' je každá situácia prepravnej siete vrátane potrebných prepravných zariadení, keď sa tlak a kvalita zemného plynu nachádzajú medzi minimálnou a maximálnou hranicou stanovenou prevádzkovateľom prepravnej siete, takže je preprava zemného plynu z technického hľadiska zaručená;

…

18) ‚technická kapacita' je maximálna pevná kapacita, ktorú môže prevádzkovateľ prepravnej siete ponúknuť užívateľom siete pri zohľadnení integrity siete a prevádzkových požiadaviek prepravnej siete;

…

20) ‚dostupná kapacita' je tá časť technickej kapacity, ktorá nie je pridelená a je v danom čase dostupná v sieti;

21) ‚zmluvné preťaženie' je situácia, keď je úroveň dopytu po pevnej kapacite vyššia ako technická kapacita;

…

23) ‚fyzické preťaženie' je situácia, keď je úroveň dopytu po skutočnej dodávke v určitom časovom okamihu vyššia ako technická kapacita;"

5 Článok 14 nariadenia č. 715/2009 nesie názov „Služby prevádzkovateľov prepravných sietí pre prístup tretích strán". Článok 14 ods. 1 tohto nariadenia, ktorý nahradil článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1775/2005, uvádza:

„Prevádzkovatelia prepravných sietí:

a) zabezpečujú, aby ponúkali služby všetkým užívateľom siete na nediskriminačnom základe;

b) poskytujú pevné aj prerušiteľné služby pre prístup tretích strán, pričom cena prerušiteľnej kapacity vychádza z pravdepodobnosti prerušenia;

c) ponúkajú užívateľom siete dlhodobé aj krátkodobé služby.

Vo vzťahu k písm. a) prvého pododseku, ak prevádzkovatelia prepravných sietí ponúkajú rovnakú službu rôznym odberateľom, musia ju ponúkať za rovnakých zmluvných podmienok s použitím buď harmonizovaných zmlúv o preprave, alebo spoločného sieťového predpisu, schváleného príslušným orgánom v súlade s postupom ustanoveným v článku 41 smernice [Európskeho parlamentu a Rady] 2009/73/ES [z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa zrušuje smernica 2003/55/ES (Ú. v. EÚ L 211, s. 94)]."

6 Článok 16 nariadenia č. 715/2009 je nazvaný „Zásady mechanizmov prideľovania kapacity a postupy riadenia preťaženia týkajúce sa prevádzkovateľov prepravných sietí". Článok 16 ods. 1 a 2 tohto nariadenia, ktorý nahradil článok 5 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1775/2005, stanovuje:

„1. Účastníkom trhu sa sprístupňuje maximálna kapacita vo všetkých príslušných bodoch uvedených v článku 18 ods. 3, pričom sa zohľadňuje integrita siete a efektívna prevádzka siete.

2. Prevádzkovateľ prepravnej siete zavedie a uverejní nediskriminačné a transparentné mechanizmy prideľovania kapacity, ktoré:

a) poskytujú vhodné ekonomické signály na efektívne a maximálne využívanie technickej kapacity a uľahčujú investície do novej infraštruktúry a cezhraničné výmeny zemného plynu;

b) sú v súlade s trhovými mechanizmami vrátane spotových trhov a obchodných hubov a zároveň sú flexibilné a schopné prispôsobiť sa meniacej sa situácii na trhu a

c) sú v súlade so systémami prístupu do sietí členských štátov.“

Konanie pred podaním žaloby

7 Dňa 26. júna 2009 Komisia zaslala Bulharskej republike výzvu, v ktorej uviedla, že tento členský štát si predovšetkým nesplnil povinnosti vyplývajúce z článku 4 ods. 1 a z článku 5 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1775/2005, ktoré boli nahradené článkom 14 ods. 1, článkom 16 ods. 1 a článkom 16 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 715/2009.

8 Komisia, ktorá považovala odpoveď Bulharskej republiky v liste z 26. augusta 2009 za nepostačujúcu, jej zaslala 28. júna 2010 odôvodnené stanovisko. Bulharská republika na toto odôvodnené stanovisko odpovedala listom z 27. augusta 2010 a viacerými listami z 24. augusta 2011, 28. decembra 2011 a 19. januára 2012 poskytla Komisii doplňujúce informácie.

9 Keďže Komisia nepovažovala odpovede na odôvodnené stanovisko za uspokojivé, podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

O žalobe

O prípustnosti žaloby

Argumentácia účastníkov konania

10 Bulharská republika na úvod tvrdí, že podaná žaloba je vzhľadom na nesúlad medzi dôvodmi uvedenými v odôvodnenom stanovisku a dôvodmi žaloby neprípustná.

11 Bulharská republika tvrdí, že tak výzva, ako aj odôvodnené stanovisko sa viackrát odvolávajú na povinnosť poskytovať služby „prepravy v opačnom smere v rámci systému prerušenia zásobovania“, ktorá sa týka len fyzickej prepravy plynu v opačnom smere. Vo svojom odôvodnenom stanovisku však Komisia údajne tvrdila, že článok 5 ods. 1 nariadenia č. 1775/2005 ukladá povinnosť zabezpečiť fyzickú kapacitu prepravy plynu v oboch smeroch, alebo, pokiaľ táto možnosť technicky neexistuje, kapacitu fyzickej prepravy v hlavnom smere a kapacitu virtuálnej prepravy v opačnom smere.

12 Bulharská republika takisto uvádza, že Komisia sa v žalobe odvoláva na širšiu povinnosť poskytovať prepravnú kapacitu v opačnom smere, či už fyzickú alebo virtuálnu. V žalobných návrhoch sa však Komisia podľa nej odvolávala len na poskytovanie služieb virtuálnej prepravy v opačnom smere.

13 Bulharská republika sa domnieva, že z dôvodu týchto nezrovnalostí nebola schopná presne určiť nesplnenie povinností, ktoré jej bolo vytýkané, ani účinne uplatniť dôvody obrany voči výhradám Komisie, a preto musí byť predmetná žaloba zamietnutá ako neprípustná.

14 Komisia tvrdí, že odôvodnené stanovisko sa týkalo služieb prepravy plynu v opačnom smere, tak fyzickej, ako aj virtuálnej, pričom ponuka týchto dvoch typov prepravných služieb bola považovaná za vyplývajúcu z povinnosti prevádzkovateľa siete prepravy plynu poskytovať trhovým subjektom maximálnu kapacitu v rámci svojej siete, čo výslovne vyplýva z odôvodneného stanoviska. Komisia v podstate opakovane uviedla, tak v odôvodnenom stanovisku, ako aj vo výzve, že virtuálna preprava plynu v opačnom smere zodpovedá požiadavkám ustanovení článku 14 ods. 1 v spojení s článkom 16 ods. 1 a článkom 16 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 715/2009 v prípade, že prevádzkovateľ siete nemôže pristúpiť k fyzickej preprave v opačnom smere.

Posúdenie Súdnym dvorom

15 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že výzva adresovaná Komisiou predmetnému členskému štátu a potom odôvodnené stanovisko vydané Komisiou určujú predmet konania, ktorý nemôže byť rozšírený. V dôsledku toho musia byť odôvodnené stanovisko a žaloba založené na tých istých výhradách (pozri najmä rozsudky Komisia/Nemecko, C-191/95, EU:C:1998:441, bod 55, a Komisia/Španielsko, C-67/12, EU:C:2014:5, bod 52).

16 Táto požiadavka však nemôže viesť až k vyžadovaniu úplnej zhody medzi znením výhrad vo výzve, výrokom odôvodneného stanoviska a žalobnými návrhmi, pokiaľ sa predmet konania, tak ako je uvedený v odôvodnenom stanovisku, nerozšíril ani nezmenil, ale naopak len zúžil (pozri najmä rozsudky Komisia/Nemecko, EU:C:1998:441, bod 56, a Komisia/Španielsko, EU:C:2014:5, bod 53).

17 Treba však konštatovať, že v prejednávanej veci Komisia predmet konania, ktorý je definovaný vo výzve a v odôvodnenom stanovisku, nerozšírila, ale ho obmedzila na povinnosť poskytovať služby virtuálnej prepravy v opačnom smere. Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 28 svojich návrhov, Komisia uviedla existenciu povinnosti poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy vo výzve, odôvodnenom stanovisku a v žalobe.

18 So zreteľom na vyššie uvedené treba námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla Bulharská republika, zamietnuť.

O veci samej

Argumentácia účastníkov konania

19 Komisia sa domnieva, že Bulharská republika si nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 14 ods. 1 v spojení s článkom 16 ods. 1 a článkom 16 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 715/2009 z dôvodu, že Bulgartransgaz EAD, prevádzkovateľ siete prepravy plynu na vnútroštátnom území, neposkytuje kapacitu na virtuálnu prepravu vo všetkých vstupných a výstupných bodoch, a síce Negru Voda, bode napojenia na rumunskú sieť, a Sidirokastron, bode napojenia na grécku sieť.

20 Zo znenia žaloby Komisie vyplýva, že kapacita siete na virtuálnu prepravu plynu vyplýva z toho, že správca tejto siete kompenzuje žiadosti o prepravu plynu v opačných smeroch. Tento kompenzačný mechanizmus umožňuje ponúkať, súčasne s fyzickou kapacitou prepravy, tzv. „virtuálnu“ kapacitu prepravy plynu, pri ktorej nedochádza k fyzickému tranzitu daného objemu plynu v rámci prepravnej siete.

21 Komisia v prvom rade tvrdí, že Bulharská republika tým, že neposkytla služby virtuálnej prepravy plynu v opačnom smere v príslušných cezhraničných bodoch svojej siete prepravy plynu, porušila povinnosť poskytovať trhovým subjektom maximálnu kapacitu v rámci svojej siete podľa článku 16 ods. 1

nariadenia č. 715/2009 v spojení s povinnosťou bez diskriminácie poskytovať služby všetkým užívateľom siete stanovenou v článku 14 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia, a povinnosťou poskytovať tak pevné, ako aj prerušiteľné služby, stanovenou v článku 14 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia.

22 Komisia pripomína, že určité systémy plynovodov poskytujú kapacitu fyzickej prepravy plynu v oboch smeroch, čo znamená, že užívatelia siete majú prístup k službám fyzickej prepravy v opačnom smere. Tieto systémy majú obojsmernú fyzickú kapacitu. Naproti tomu, iné systémy plynovodov, ku ktorým patria aj systémy zriadené Bulharskou republikou, umožňujú fyzickú prepravu len jedným smerom, a teda poskytujú jednosmernú fyzickú kapacitu. V tomto prípade však povinnosť poskytovať maximálnu kapacitu siete podľa článku 16 ods. 1 uvedeného nariadenia zahŕňa povinnosť poskytovať služby virtuálnej prepravy v opačnom smere.

23 Podľa Komisie totiž poskytovanie kapacity virtuálnej prepravy v opačnom smere umožňuje zvýšiť kapacitu siete. Sprístupnenie kapacity virtuálnej prepravy v opačnom smere tak kompenzuje nielen nedostatok fyzickej kapacity plynovodu na prepravu plynu, ale tiež zvyšuje kapacitu prepravy v hlavnom smere, keďže žiadosti o prepravu v hlavnom smere sú kompenzované žiadosťami o prepravu v opačnom smere.

24 Komisia zastáva názor, že výklad článku 16 ods. 1 nariadenia č. 715/2009 v tom zmysle, že zahŕňa povinnosť sprístupniť trhovým subjektom kapacitu virtuálnej prepravy v opačnom smere, podporuje článok 14 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia. V tomto ohľade Komisia tvrdí, že takáto virtuálna kapacita musí byť poskytovaná na prerušiteľnom základe a že článok 14 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia ukladá prevádzkovateľom prepravnej siete povinnosť poskytovať tak pevné, ako aj prerušiteľné služby.

25 V druhom rade Komisia tvrdí, že povinnosť zaviesť kapacitu virtuálnej prepravy v opačnom smere vyplýva z požiadavky uskutočňovať „efektívnu prevádzku“ siete, ktorá je stanovená aj v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 715/2009. Táto kapacita totiž umožňuje rozšíriť ponuku služieb prepravy plynu bez dodatočných nákladov, zatiaľ čo získanie fyzickej kapacity prepravy v opačnom smere zahŕňa nemalé investície v rámci infraštruktúry a použitie spaľovacieho plynu na účely prepravy.

26 V treťom rade Komisia zastáva názor, že povinnosť poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy v opačnom smere vyplýva tiež z povinnosti prideľovať kapacitu sietí na základe trhových mechanizmov v súlade s článkom 16 ods. 2 písm. b) uvedeného nariadenia. V tomto zmysle rozhodnutie obmedziť plynovody len na fyzickú kapacitu prepravy by výrazne znížilo ponuku prepravy plynu v rámci Európskej únie, značne narušilo plynulosť výmeny plynu medzi výmennými centrami a mohlo by viesť k výrazným cenovým rozdielom v rámci Únie.

27 Vo štvrtom rade sa Komisia domnieva, že akýkoľvek výklad tohto nariadenia v tom zmysle, že predmetné nariadenie neukladá povinnosť poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy v opačnom smere by bol v rozpore s cieľmi nariadenia č. 715/2009, ako vyplývajú z článku 1 prvého odseku tohto nariadenia. Zriadenie takej virtuálnej kapacity totiž predstavuje nevyhnutnú podmienku tak pre vývoj trhu s kvapalným zemným plynom, ako aj pre integráciu vnútorného trhu so zemným plynom.

28 Bulharská republika spochybňuje výklad Komisie, podľa ktorého ustanovenia predmetného nariadenia zahŕňajú povinnosť poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy v opačnom smere v každom vstupnom a výstupnom bode jej siete.

29 Po prvé Bulharská republika uvádza, že doslovný výklad znenia článku 14 ods. 1, článku 16 ods. 1 a článku 16 ods. 2 tohto nariadenia neumožňuje dospieť k záveru, že existuje povinnosť sprístupniť obojsmerné kapacity v sieťach prepravy plynu.

30 Po druhé sa Bulharská republika domnieva, že výklad Komisie je nezlučiteľný so štruktúrou ustanovení uvedeného nariadenia. Výklad pojmu „maximálna kapacita“, ktorý podľa Komisie zahŕňa kapacitu virtuálnej prepravy, sa nezhoduje s definíciou pojmov „preprava“, „kapacita“, „riadenie preťaženia“,

„nominácia“, „technická kapacita“, „dostupná kapacita“, „zmluvné preťaženie“ a „fyzické preťaženie“ uvedenými v článku 2 ods. 1 toho istého nariadenia, ktoré sa všetky týkajú fyzickej kapacity siete na prepravu plynu.

31 Po tretie Bulharská republika tvrdí, že historický výklad nariadenia č. 715/2009 vedie k tomu istému záveru. Na jednej strane, ani *travaux préparatoires* týkajúce sa nariadenia č. 1775/2005, ani *travaux préparatoires* týkajúce sa nariadenia č. 715/2009 neobsahujú údaj, ktorý by podporoval výklad Komisie v prospech povinnosti poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy v opačnom smere.

32 Na druhej strane Bulharská republika zastáva názor, že články 6 a 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 994/2010 z 20. októbra 2010 o opatreniach na zaistenie bezpečnosti dodávky plynu, ktorým sa zrušuje smernica Rady 2004/67/ES (Ú. v. EÚ L 295, s. 1), ukladajú členským štátom povinnosť čo najskôr, najneskôr však do 3. decembra 2013 zaviesť obojsmernú fyzickú kapacitu na všetkých cezhraničných prepojeniach medzi členskými štátmi. Preto, ak by normotvorca Únie chcel uložiť podobnú povinnosť prijatím nariadenia č. 715/2009, urobil by to výslovne, podobne ako pri prijatí článkov 6 a 7 nariadenia č. 994/2010.

Posúdenie Súdnym dvorom

33 Komisia na podporu svojej žaloby tvrdí, že článok 14 ods. 1, článok 16 ods. 1 a článok 16 ods. 2 písm. b) tohto nariadenia stanovujú povinnosť poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy plynu v opačnom smere. Je potrebné overiť, či tieto ustanovenia upravujú takúto povinnosť.

34 Treba konštatovať, že žiadne z týchto ustanovení výslovne nezakotvuje povinnosť poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy plynu v opačnom smere.

35 Komisia však tvrdí, že táto povinnosť z uvedených ustanovení nepriamo vyplýva. V tomto ohľade je opodstatnené pripomenúť judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej, ako uviedol generálny advokát v bode 46 svojich návrhov, napriek presnému a jasnému zneniu ustanovení legislatívneho aktu Únie nemožno prijať výklad, ktorého cieľom je oprava týchto ustanovení a zároveň rozšírenie povinností členských štátov, ktoré z nich vyplývajú (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, C-582/08, EU:C:2010:429, bod 51).

36 V prvom rade, podľa samotného znenia článku 14 ods. 1 nariadenia č. 715/2009 ponúkajú prevádzkovatelia prepravnej siete všetkým užívateľom siete tak dlhodobé, ako aj krátkodobé služby na nediskriminačnom základe a tretím osobám tak pevné, ako aj prerušiteľné služby prístupu.

37 Z tohto ustanovenia však nemožno vyvodiť povinnosť poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy plynu v opačnom smere. Konkrétne, ako uviedol generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, povinnosť poskytovať tak pevné, ako aj prerušiteľné služby vyplývajúca z uvedeného ustanovenia neznamená, že prevádzkovatelia prepravnej siete majú povinnosť poskytovať všetky typy prerušiteľných služieb, a presnejšie, kapacitu virtuálnej prepravy v opačnom smere. Okrem toho povinnosť zákazu diskriminácie stanovená v článku 14 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia nezaväzuje týchto prevádzkovateľov ponúkať nové služby, ale predstavuje požiadavku zdržať sa akejkoľvek diskriminácie pri poskytovaní ich existujúcich služieb.

38 V druhom rade, článok 16 ods. 1 nariadenia č. 715/2009 stanovuje, že účastníkom trhu sa sprístupňuje maximálna kapacita vo všetkých príslušných bodoch uvedených v článku 18 ods. 3 tohto nariadenia, pričom sa zohľadňuje integrita siete a efektívna prevádzka siete.

39 V tomto ohľade je pojem „kapacita“ definovaný v článku 2 ods. 1 bode 3 uvedeného nariadenia ako „maximálny prietok, na ktorý má užívateľ siete nárok podľa ustanovení zmluvy o preprave, vyjadrený v metroch kubických za časovú jednotku alebo v energetickej jednotke za časovú jednotku“.

40 Pojem „preprava“ je definovaný v článku 2 ods. 1 bode 1 toho istého nariadenia ako „preprava zemného plynu cez sieť, ktorú tvoria najmä vysokotlakové plynovody a ktorá nie je ťažobnou sieťou ani časťou vysokotlakového plynovodu používaného primárne na miestnu distribúciu zemného plynu, s cieľom dodať plyn odberateľom, ktorá však nezahŕňa samotnú dodávku“.

41 Vzhľadom na tieto definície pojem „kapacita“ v zmysle článku 16 ods. 1 nariadenia č. 715/2009 označuje fyzickú prepravnú kapacitu sietí na prepravu plynu. Okrem toho zo žiadneho ustanovenia nariadenia č. 715/2009, v ktorom je uplatnený pojem „kapacita“, nemožno vyvodiť, že tento pojem môže zahŕňať virtuálne prepravné služby.

42 V dôsledku toho, ako uviedli Bulharská republika, ako aj generálny advokát v bode 34 svojich návrhov, pojem „maximálna kapacita“ uvedený v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 715/2009 sa týka len fyzickej prepravnej kapacity sietí na prepravu plynu, pričom nezahŕňa prípadnú kapacitu virtuálnej prepravy ponúkanú prevádzkovateľom prepravnej siete.

43 Tento výklad nie je v rozpore s povinnosťou stanovenou v článku 16 ods. 1 uvedeného nariadenia, podľa ktorej musia prevádzkovatelia siete pri sprístupnení maximálnej prepravnej kapacity „zohľadniť efektívnu prevádzku siete“. Ako uviedol generálny advokát v bode 41 svojich návrhov, táto povinnosť v skutočnosti predstavuje zmiernenie povinnosti sprístupniť maximálnu kapacitu siete, a nie rozšírenie tejto povinnosti.

44 Okrem toho je tento výklad podporený aj inou povinnosťou stanovenou v článku 16 ods. 1 daného nariadenia, a to povinnosťou „zohľadniť integritu siete“.

45 Pojem „integrity siete“ je definovaný v článku 2 ods. 1 bode 9 nariadenia č. 715/2009 ako „každá situácia prepravnej siete vrátane potrebných prepravných zariadení, keď sa tlak a kvalita zemného plynu nachádzajú medzi minimálnou a maximálnou hranicou stanovenou prevádzkovateľom prepravnej siete, takže je preprava zemného plynu z technického hľadiska zaručená“.

46 Ako však vyplýva z bodov 20 a 23 tohto rozsudku, ponuka kapacity na virtuálnu prepravu plynu vyplýva z mechanizmu kompenzácie žiadostí o plyn, ktorý nezahŕňa fyzické používanie prepravnej siete, a preto nemôže ohroziť integritu siete v zmysle tohto ustanovenia.

47 V dôsledku toho sa povinnosť „zohľadniť integritu siete“ stanovená v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 715/2009 vzťahuje aj na fyzickú prepravnú kapacitu sietí prepravy plynu. Táto povinnosť teda od prevádzkovateľa prepravnej siete nevyžaduje, aby poskytoval kapacitu virtuálnej prepravy.

48 Z predchádzajúceho vyplýva, že článok 16 ods. 1 tohto nariadenia sa týka len fyzickej prepravnej kapacity sietí na prepravu plynu, takže z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť povinnosť poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy plynu v opačnom smere.

49 V treťom rade, podľa článku 16 ods. 2 písm. b) uvedeného nariadenia prevádzkovateľ prepravnej siete zavedie a uverejní nediskriminačné a transparentné mechanizmy prideľovania kapacity, ktoré sú v súlade s trhovými mechanizmami vrátane spotových trhov a obchodných hubov a zároveň sú flexibilné a schopné prispôsobiť sa meniacej sa situácii na trhu.

50 V tomto ohľade treba uviesť, že toto ustanovenie upravuje mechanizmy prideľovania kapacity, ktorú prevádzkovatelia prepravnej siete poskytujú účastníkom trhu na základe článku 16 ods. 1 nariadenia č. 715/2009. Preto článok 16 ods. 2 písm. b) tohto nariadenia nemožno vykladať tak, že ukladá povinnosť poskytovať kapacitu prekračujúcu povinnosť stanovenú v článku 16 ods. 1 uvedeného nariadenia. Vzhľadom na to, že v bode 48 tohto rozsudku bolo preukázané, že článok 16 ods. 1 daného nariadenia neukladá prevádzkovateľom prepravnej siete povinnosť poskytovať účastníkom trhu kapacitu virtuálnej prepravy plynu v opačnom smere, článok 16 ods. 2 písm. b) nemožno vykladať tak, že túto povinnosť stanovuje.

51 Tento výklad znenia a štruktúry článku 14 ods. 1, článku 16 ods. 1 a článku 16 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 715/2009 podporujú *travaux préparatoires* týkajúce sa nariadení č. 1775/2005 a 715/2009. Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 42 svojich návrhov, v týchto legislatívnych návrhoch sa nespomína existencia povinnosti poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy plynu v opačnom smere. Z toho vyplýva, že túto povinnosť nemožno vyvodiť ani z cieľov nariadenia č. 1775/2005, ani z cieľov nariadenia č. 715/2009.

52 Z predchádzajúceho vyplýva, že ustanovenia článku 14 ods. 1, článku 16 ods. 1 a článku 16 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 715/2009 neukladajú povinnosť poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy plynu v opačnom smere.

53 Žalobu podanú Komisiou je preto potrebné zamietnuť.

O trovách

54 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Bulharská republika navrhla zaviazať Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy